

Preklad tejto stránky bol vytvorený strojovým prekladom [Prepojenie]. Strojové preklady môžu obsahovať chyby, ktoré môžu znížovať ich zrozumiteľnosť a presnosť. Ombudsman nenesie žiadnu zodpovednosť za prípadné nezrovnalosti. Ak potrebujete najaktuálnejšie informácie a chcete mať právnu istotu, pozrite si zdrojovú verziu, ktorá sa nachádza na uvedenom odkaze angličtina. Ak potrebujete viac informácií, prečítajte si dokument o našej [jazykovej politike a politike prekladu](#) [Prepojenie].

Rozhodnutie európskeho ombudsmana o ukončení vyšetrovania sťažnosti 185/2005/ELB na Európsku komisiu

Rozhodnutie

Prípad 185/2005/ELB - Otvorené dňa 16/02/2005 - Odporúčanie týkajúce sa 31/03/2008 - Osobitná správa z dňa 16/02/2005 - Rozhodnutie z dňa 04/12/2008

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 185/2005/ELB na Európsku komisiu

Pomocní konferenční tlmočníci (ďalej len „ACI“) sú externí tlmočníci najímaní na konkrétne konferencie a stretnutia. Obdobie každej konkrétnej úlohy je krátke, zvyčajne trvá nie viac ako niekoľko dní. V roku 2000 Európska komisia a Európsky parlament prestali zamestnávať AKI staršie ako 65 rokov. Sťažovateľ, ktorý pracoval pre tieto inštitúcie viac ako 35 rokov ako ACI, mal v roku 2004 65 rokov. Odvtedy už nedostal pracovné ponuky od týchto inštitúcií. Sťažovateľ podal ombudsmanovi dve sťažnosti proti Komisii a Parlamentu, pričom tvrdil, že ho diskriminujú na základe jeho veku. V druhom prípade proti Parlamentu (vec 186/2005/ELB), ktorý bol uzavretý 19. novembra 2008, Parlament prijal návrh odporúčania ombudsmana, a ombudsman preto nezistil nesprávny úradný postup.

V prípade proti Komisii ombudsman zastával názor, že Komisia dostatočne neodôvodnila, prečo zaobchádzala s ACI nad 65 rokov odlišne. Komisia však v snahe vyriešiť problém zamietla návrh na priateľské riešenie aj návrh odporúčania ombudsmana.

Keďže tento prípad nastoľuje dôležitú zásadnú otázku, ombudsman teraz predložil Parlamentu osobitnú správu.

V osobitnej správe ombudsman poznamenáva, že už odporučil Komisii, aby zmenila svoju súčasnú politiku zavedenia zákazu prijímania ACI starších ako 65 rokov. Odporučil tiež, aby

Komisia odškodnila sťažovateľa.

Článok 21 Charty základných práv zakazuje diskrimináciu na základe veku. Ombudsman uznáva, že rozdielne zaobchádzanie na základe veku môže byť za výnimočných okolností odôvodnené na dosiahnutie „oprávnených cieľov“. V prejednávanej veci ombudsman nevyhlásil, že stanovený cieľ Komisie – prijímanie nových tlmočníkov a odborná príprava nových tlmočníkov – by mohol byť „oprávneným cieľom“. Pochyboval však o tom, že *úplný zákaz* prijímania ACI starších ako 65 rokov je primeraný a nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

Ombudsman vo svojej osobitnej správe naliehavo vyzýva Parlament, aby podporil odporúčanie, ktoré predložil Komisii.

O OKOLNOSTIACH, KTORÉ VIEDLI K PODANIU SŤAŽNOSTI

1. Sťažovateľ pracoval pre európske inštitúcie viac ako 35 rokov ako pomocný konferenčný tlmočník na voľnej nohe (ďalej len „ACI“), ktorý prekladal do francúzštiny z holandčiny, angličtiny, nemčiny, taliančiny a španielčiny. Na konkrétne konferencie a stretnutia sa najímajú externí tlmočníci. Obdobie každej konkrétnej úlohy je krátke, zvyčajne trvá nie viac ako niekoľko dní.

2. Dňa 13. júla 1999 Predsedníctvo Európskeho parlamentu stanovilo pravidlá prijímania ACI (ďalej len „pravidlá z roku 1999“). Dňa 28. júla 1999 Komisia a Parlament podpísali dohovor o pracovných podmienkach a finančných podmienkach pre ACI (ďalej len „dohovor z roku 1999“). Následne nariadenie Rady č. 628/2000 (1) ustanovilo prijatie ACI do zamestnania ako „*pomocných zamestnancov*“.

3. V tejto súvislosti sa Európska komisia a Európsky parlament rozhodli prestať zamestnávať AKI starších ako 65 rokov. Svoje rozhodnutia založili na článku 74 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Spoločenstiev (ďalej len „PZOZ“) (2) . Následne niektoré ACI (3) začali súdne konanie na Súde prvého stupňa proti Komisii a Parlamentu (spojené veci T-153/01 a T-323/01 (4) , vec T-275/01 (5) a vec T-276/01 (6)) , v ktorých sa požadovalo zrušenie listov inštitúcií, v ktorých sa uvádza, že už nemôžu prijímať ACI starších ako 65 rokov.

4. Súd prvého stupňa konštatoval, že na základe týchto listov inštitúcie odmietli prijať žalobcov do zamestnania z dôvodu ich veku a že tieto rozhodnutia nie sú zákonné. Všeobecný súd tiež rozhodol, že inštitúcie sa nesprávne domnievali, že článok 74 ods. 1 PZOZ sa uplatňuje na žalobcov.

5. Dňa 27. augusta 2004 Komisia podala odvolanie na Súdny dvor (vec C-373/2004 P (7)) proti rozsudku Súdu prvého stupňa v spojených veciach T-153/01 a T-323/01.

PREDMET VYŠETROVANIA

6. Sťažovateľ uviedol, že aj po rozhodnutí Súdu prvého stupňa ho Komisia odmietla zamestnať ako ACI. V tejto súvislosti tvrdil, že Komisia porušila článok 21 Charty základných práv (8) a článok 5 ods. 3 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe (9), ktoré zakazujú *okrem iného* diskrimináciu na základe veku.

7. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia by mala ukončiť diskrimináciu, ktorej bol vystavený od dosiahnutia veku 65 rokov. Okrem toho požiadal Komisiu o náhradu škody vo výške 14 619 EUR (10 932 EUR zodpovedajúcu ušlému zárobku a 3 687 EUR, čo zodpovedá príspevkom do „Caisse de prévoyance des interprètes de conférence“) a posúdil morálnu ujmu, ktorú utrpel, na 20 000 EUR.

8. Okrem toho tvrdil, že Komisia porušila článok 19 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe, ktorý sa týka potreby inštitúcií poskytnúť informácie o možnostiach odvolania.

VYŠETROVANIE

9. Sťažovateľ podal sťažnosť 16. januára 2005. Dňa 8. júna 2005 Komisia zaslala svoje stanovisko, ktoré bolo zaslané sťažovateľovi na pripomienkovanie. Sťažovateľ predložil svoje pripomienky 13. júla 2005.

10. Dňa 13. decembra 2005 ombudsman požiadal Komisiu o ďalšie informácie. Dňa 20. marca 2006 Komisia odpovedala na jeho žiadosť. Sťažovateľ zaslal svoje pripomienky 2. apríla 2006 a 19. mája 2006.

11. Ombudsman 1. decembra 2006 napísal predsedovi Komisie žiadosť o priateľské riešenie sťažnosti. Komisia zaslala svoju odpoveď 16. marca 2007 a sťažovateľ zaslal svoje pripomienky 25. mája 2007.

12. Dňa 31. marca 2008 ombudsman adresoval Komisii návrh odporúčania. Komisia 26. júna 2008 zaslala svoje podrobné stanovisko k tomuto návrhu odporúčania. Sťažovateľ predložil svoje pripomienky k stanovisku Komisie 31. júla 2008.

ANALÝZA A ZÁVERY OMBUDSMANA

A. Údaje o všeobecnej politike diskriminácie ACI starších ako 65 rokov a súvisiace nároky

13. Ombudsman sa domnieva, že tento prípad nastoľuje dôležitú zásadnú otázku. Domnieva sa, že Komisia porušuje zásadu zákazu diskriminácie na základe veku tým, že ukladá absolútny zákaz zamestnávania pomocných konferenčných tlmočníkov starších ako 65 rokov. Ide o prípad nesprávneho úradného postupu, ktorého význam odôvodňuje predloženie osobitnej správy

Parlamentu. Ombudsmanova analýza, pokiaľ ide o toto tvrdenie, je uvedená v osobitnej správe predloženej Parlamentu, ktorá je pripojená k tomuto rozhodnutiu. V štatúte ombudsmana sa stanovuje, že predloženie správy Európskemu parlamentu predstavuje posledný krok vo vyšetrovaní ombudsmana.

B. Upozornenie na nedodržanie článku 19 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe predložené ombudsmanovi

14. Sťažovateľ uviedol, že ombudsman by mal preskúmať, či Komisia pri rozhodovaní o jeho neprijatí do zamestnania dodržala článok 19 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe, v ktorom sa uvádza:

„Rozhodnutie inštitúcie, ktoré môže nepriaznivo ovplyvniť práva alebo záujmy súkromnej osoby, obsahuje informácie o možnostiach odvolania, ktoré sú k dispozícii na napadnutie rozhodnutia. Uvedie sa v ňom najmä povaha opravných prostriedkov, orgány, pred ktorými sa môžu uplatniť, ako aj lehoty na ich uplatnenie.

Rozhodnutia sa týkajú najmä možnosti súdnych konaní a sťažností ombudsmanovi za podmienok stanovených v článkoch 230 a 195 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.“

15. Komisia vo svojom stanovisku z 10. marca 2006 poukázala na to, že Európsky kódex dobrej správnej praxe preň nie je právne záväzný. Článok 3 vlastného kódexu bol však záväzný a stanovoval: „*ak to právo Spoločenstva ustanovuje, v opatreniach oznámených zúčastnenej strane by sa malo jasne uviesť, že odvolanie je možné, a opísať, ako ho podať*“. V tomto prípade Komisia neprijala žiadne rozhodnutie, pokiaľ ide o sťažovateľa. Komisia preto usúdila, že uvedený článok sa neuplatňuje.

16. Vo svojich pripomienkach sťažovateľ pripustil, že nebolo prijaté žiadne rozhodnutie, a pripomenul, že to bol jeden z problémov, s ktorými sa žalobcovia stretli v priebehu súdneho konania.

Posúdenie ombudsmana

17. Vzhľadom na to, že sťažovateľ pripustil, že nebolo prijaté žiadne rozhodnutie, ombudsman zastáva názor, že v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nedochádza k nesprávnemu úradnému postupu.

C. Závery

Ombudsman odkazuje na svoju osobitnú správu, pokiaľ ide o tvrdenie o všeobecnej politike diskriminácie. Nezistil žiadny nesprávny úradný postup, pokiaľ ide o údajné nedodržanie článku 19 kódexu dobrej správnej praxe.

Sťažovateľ a Európska komisia budú o tomto rozhodnutí informovaní.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

V Štrasburgu 4. decembra 2008

(1) Nariadenie Rady č. 628/2000 z 20. marca 2000, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 259/68, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov Európskych spoločenstiev a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Spoločenstiev (Ú. v. ES L 76, 2000, s. 1; Mim. vyd. 05/004, s. 259/68). Článok 1 tohto nariadenia znie takto:

„ (...) (2) Všetci konferenční tlmočníci by preto mali byť prijatí ako pomocní zamestnanci, na ktorých sa vzťahuje hlava III Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (...)

V článku 78 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev sa dopĺňa tento odsek:

Rovnaké podmienky prijímania a odmeňovania, aké sa uplatňujú na konferenčných tlmočníkov zamestnaných Európskym parlamentom, sa vzťahujú na pomocných zamestnancov, ktorých Komisia zamestnáva ako konferenčných tlmočníkov v mene inštitúcií a orgánov Spoločenstva. “

(2) Článok 74 PZOZ (v znení platnom v tom čase) stanovoval: *„ Okrem zániku v prípade smrti zaniká zamestnávanie pomocného personálu: 1. ak je zmluva na dobu určitú: B) na konci mesiaca, v ktorom zamestnanec dosiahne vek 65 rokov (...) “*

(3) Sťažovateľ nebol účastníkom tohto súdneho konania.

(4) Spojené veci T-153/01 a T-323/01, *Alvarez Moreno/Komisia*, Zb. 2004, s. I-A-161 a II-719.

(5) Vec T-275/01 *Alvarez Moreno/Parlament*, Zb. 2004, s. I-A-171 a II-765.

(6) Vec T-276/01 *Garroni/Parlament*, Zb. 2004, s. I-A-177 a II-795.

(7) Vec C-373/04 P, *Komisia/Alvarez Moreno*, Zb. 2006, s. I-1.

(8) V článku 21 Charty základných práv sa uvádza, že: *„ Zakazuje sa akákoľvek diskriminácia na základe pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie. “*

(9) Článok 5 ods. 3 Európskeho kódexu dobrej správnej praxe stanovuje: *„ Úradník sa predovšetkým vyhýba akejkoľvek neodôvodnenej diskriminácii medzi občanmi na základe štátnej príslušnosti, pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k*

národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie. “